

Til
Nærings- og fiskeridepartementet

Vår dato: 14.06.2023
Deres dato: 13.04.2020
Vår referanse: [Varreferanse2]
Deres referanse: 23/2669-1

Høring - Forslag til endring av forskrift om produksjonsområder for akvakultur av matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret (produksjonsområdeforskriften)

Viser til brev datert 13. april 2023, og oversender med dette Sjømat Norge sine kommentarer til det fremlagte forslaget til endring av produksjonsområdeforskriften.

Innledningsvis er det grunn til å minne departementet om hovedårsaken for etableringen av unntaksvekst. Med etablering av produksjonsområder, ble det etablert et system hvor alle lokaliteter innenfor området ble behandlet likt uavhengig av hvordan den enkelte lokalitet hadde prestert med tanke på håndtering av lakselus. I Sjømat Norge sitt høringssvar om implementering av Meld. St. 16 (2014-2015), datert 20.09.2016 viser vi nettopp til dette: «systemet med kollektiv reaksjon innenfor produksjonsområder vil medføre at gode lokaliteter/selskaper innenfor områder som blir klassifisert som «røde» vil kunne måtte ta ned sin produksjon. Departementet foreslo en unntaksregel for de svært gode lokalitetene i et dårlig område, men dette var ikke tilstrekkelig for å unngå en kollektiv avstraffelse.» Så allerede før innføring påpekte Sjømat Norge en betydelig svakhet med Trafikklyssystemet, og at departementet sitt forslag for å kompensere for dette ikke var tilstrekkelig. Sett i lys av dette er det svært betenkelig at departementet nå velger å stramme inne en allerede dårlig løsning. I høringsnotatet vises det til at «*Innstrammingsene har til hensikt å sørge for at unntaket premierer de oppdretterne som drifter på en slik måte at de holder lusetallene lave uten å belaste fisken i stor grad.*» Sett i lys av at innføringen av unntaksvekst kom som et resultat av et forsøk på å gjøre systemet mer rettferdig, mener vi at departementet sin tilnærming i høringen er direkte feil.

Begrensninger i antall ikke-medikamentelle behandlinger mot lakselus (jfr. forslag til ny §12).

Med de endringer som foreslås innført med tanke på begrensninger i antall ikke-medikamentelle behandlinger (IMM) så viser vi til formålsparagrafen til Produksjonsområdeforskriften: «*Forskriften skal fremme akvakulturnæringens lønnsomhet og konkurransekraft innenfor rammene av en miljømessig bærekraftig utvikling og bidra til verdiskaping på kysten, ved opprettelse av produksjonsområder og regulering av produksjonskapasitet for akvakultur med laks, ørret og regnbueørret.*». Denne underbygger godt det som er svakheten i departementet sitt forslag til denne endring i forskriften:

1. «*Forskriften skal fremme akvakulturnæringens lønnsomhet og konkurransekraft...*». Forslaget innebærer at allerede strenge regler for å få unntaksvekst, blir enda strengere. Lokaliteter

som i dag har en svært god håndtering av lakselus, med svært lave lusenivå får en reduksjon på 6% i kapasitet og blir fratatt muligheten for vekst fordi de uheldigvis ligger i et område som er definert som gult eller rødt. Dette er ikke bare urimelig for de selskapene som blir berørt, men dette er også i direkte konflikt med Produksjonsområdeforskriftens formål om å fremme lønnsomhet og konkurransekraft.

2. «... innenfor rammene av en miljømessig bærekraftig utvikling...». I blant annet høringsnotatet fra departementet om implementering av Meld. St. 16 (2014-2015) blir det vist til at «Kapasiteten på den enkelte tillatelse skal så reguleres avhengig av miljøpåvirkningen fra oppdrett innenfor det enkelte produksjonsområdet.» og videre «Lakselus er det som i første omgang skal benyttes som indikator på miljøpåvirkningen i et produksjonsområde, ...». I praksis betyr dette at en vurdering av lakselus sin påvirkning av vill laksefisk skal bli lagt til grunn for hvorvidt det blir vekst eller ikke i et produksjonsområde. Det er derfor helt urimelig at de lokalitetene som har oppfylt allerede svært strenge lusekrav skal miste både kapasitet og muligheten for unntaksvekst som følge av andre forhold enn det som er ment og legges til grunn i vurderingen. Sjømat Norge mener derfor det nye forslaget er utenfor rammene av en miljømessig bærekraftig utvikling, og følgelig urimelig at IMM tas inn som et vurderingskriterium for unntaksvekst. I høringsnotatet argumenteres det for en slik innføring ut fra en sammenheng mellom behandling med IMM og fiskevelferd. Sjømat Norge er også svært opptatt en god etterlevelse av krav til fiskevelferd. Det er grunn til å påpeke at det ikke nødvendigvis en direkte relasjon mellom antall behandlinger med IMM og redusert eller dårlig fiskevelferd. Viktig er også at krav til fiskevelferd er regulert i annet regelverk. Sjømat Norge sin klare oppfatning er derfor at behandling med IMM ikke skal inngå som vurderingskriterium for unntaksvekst.

Vi ønsker i forbindelse med diskusjonen om begrensninger i antall ikke-medikamentelle behandlinger samtidig påpeke at de siste årene er det blitt utviklet metoder som ikke har utslipp til det omkringliggende miljø (eks. Ektosan med rensning av vann). Ut fra samme argumentasjon som for ikke medikamentell behandling, bør helle ikke disse inngå i begrensningen i antall behandlinger.

Bruk av medikamentell metode mot lakselus (§12 punkt 3)

Det er foreslått en innføring av en definisjon av hva som utgjør én medikamentell behandling. Den opprinnelige begrunnelsen for innføringen av begrensningen på var bl.a. at det var rapportert en tydelig påvirkning på miljøet rundt oppdrettsanleggene fra lusemidlene.

Det forslås en definisjon av en medikamentell behandling mot lakselus. Dette er presisert som *En medikamentell behandling er bruk av ett preparat forskrevet til lokaliteten, brukt i tråd med produktomtalen til preparatet.*

I høringsbrevet begrunnes definisjonen med *Én medikamentell behandling er bruk av ett preparat forskrevet til lokaliteten, brukt i tråd med produktomtalen til preparatet. Definisjonen innebærer at lokaliteter som behandler med legemidler som ikke er skrevet ut til lokaliteten eller kombinerer flere legemidler samtidig, ikke oppfyller vilkåret. Presiseringen strammer inn definisjonen av hva som er én behandling, men legger også til rette for at Mattilsynet kan benytte seg av de opplysningene oppdretter rapporterer inn om bruk av legemidler, og at det dermed ikke er nødvendig med ytterligere dokumentasjon. Behandling av enkeltmerder betraktes som én behandling.*

Det kan være flere forhold i en preparatomtale som gjør at et preparat må utskrives etter fiskehelsepersonellens frie forskrivningsrett. Dette kan være om det f.eks. i en produktomtale ligger inne begrensninger på f.eks. fiskestørrelse, fiskens helsetilstand mv. I slike tilfelle er det opp til fiskehelsepersonellet å tilpasse en gitt behandling til fiskegruppen. Siden presiseringen er begrunnet med at det skal være en behandling foreskrevet lokaliteten, synes det unødvendig med presiseringen *brukt i tråd med preparatomtalen til preparatet*. I forskrivningen er det implisitt at preparatet er til bruk på lokaliteten. Det er dessuten allerede presisert at en medikamentell behandling er bruk av ett preparat til lokaliteten.

§12 punkt 3 foreslås endret til:

Det kan dokumenteres at det har vært gjennomført maksimalt én medikamentell behandling mot lakselus i kvalifikasjonsperioden. En medikamentell behandling er bruk av ett preparat forskrevet til lokaliteten. ~~brukt i tråd med produktomtalen til preparatet.~~

Det kan for øvrig vises til at en fornuftig behandlingsstrategi kan involvere to medikamentelle behandlinger. I produktgodkjenningen av medisiner er miljøpåvirkninger en av flere faktorer som vurderes. Fremfor begrensninger på *antall* medisinsk og ikke medisinsk behandlinger kan det med fordel rettes fokus mot fornuftig forebyggings og behandlingsplan. Som påpekt over med eksemplet Ektosan kan for rigid lovmessig regulering på antall være en negativ driver i forhold til utvikling av en beste praksis for kompleksiteten i lusehåndteringen i produksjonsområdene særlig for røde områder

Fastsatte krav til unntaksvekst

Sjømat Norge er positive til muligheten for lokaliteter som er «utformet slik at egg og lakseluslarver ikke slippes ut i frie vannmasser» fortsatt får ta del i unntaksveksten, og at kontrollen forenkles med at denne legges til Mattilsynet.

Det formelle kravet til lusenivå er at det skal være færre en 0,1 voksne hunnlus i kvalifikasjonsperioden, som er en videreføring av dagens praksis. Fordi det vil være en betydelig usikkerhet i tellingene på så lave nivåer, ble det åpnet for at det kunne være én telling som oversteg 0,17 per periode, og at lusenivået på 0,1 eller høyere ikke ble påvist ved flere enn tre påfølgende tellinger.

Slik vi forstår høringsnotatet er departementets begrunnelse for å endre dette at det i større grad vektlegger konsekvensen ved å feilaktig konkludere med at grensen blir overholdt, enn at en lokalitet feilaktig ikke får ta del unntaksveksten. Selv om dette, i henhold til VI sine vurderinger, statistisk sett vil medføre at det blir gjort feil i 1 av 20 tilfeller så mener vi at dette ikke er forsvarlig. Ikke minst sett i lys av de svært strenge kravene som er allerede er satt til unntaksregelen. Igjen med referanse til forskriften sin formålsparagraf, og alminnelig rettsoppfattelse, så blir dette helt feil. Sjømat Norge mener derfor at dagens praksis om vurdering av lusenivå må videreføres, evt. gjøres mindre strenge.

Kvalifiseringsperioden

Forskriften fastsetter at det skal være færre enn 0,1 lakselus fra og med uke 13 til og med uke 39. Denne perioden bør sammenfalle med de periodene for våravlusning som er fastsatt i forskrift om lakselusbekjempelse, §8 Grenser for lakselus og tiltak: «I Nord-Trøndelag og sørover skal det fra

og med mandag i uke 16 til og med søndag i uke 21 til en hver tid være færre enn 0,2 voksen hunnlus av lakselus i gjennomsnitt per fisk i akvakulturanlegget. Fra og med mandag i uke 22 til og med søndag i uke 15 skal det til en hver tid være færre enn 0,5 voksen hunnlus av lakselus i gjennomsnitt per fisk i akvakulturanlegget. I Nordland, Troms og Finnmark skal det fra og med mandag i uke 21 til og med søndag i uke 26 til en hver tid være færre enn 0,2 voksen hunnlus av lakselus i gjennomsnitt per fisk i akvakulturanlegget. Fra og med mandag i uke 27 til og med søndag i uke 20 skal det til en hver tid være færre enn 0,5 voksen hunnlus av lakselus i gjennomsnitt per fisk i akvakulturanlegget.»

Høringen foreslår at perioden/år for vurdering av unntaksvekst legges til samme periode som for perioden/år for vurdering av lakseluspåvirkning. Sjømat Norge har tidligere påpekt det som vi har oppfattet det som en feil håndtering av unntaksvekst, og støtter den foreslåtte endringen. Vi mener at det er i henhold til den opprinnelige intensjonen som lå i Meld. St. 16 (2014-2015). Slik vi forstår konsekvensen av denne endringen så vil lokaliteter som ligger i et produksjonsområde som får status rødt, kunne få øke sin kapasitet med 6% hvis de oppfyller vilkårene for unntaksvekst. Vi ønsker å understreke at formålet med unntaksvekst er at de lokalitetene som ikke har utfordringer med lakselus, skal unngå nedtrekk med 6% og skal få ta del i veksten til tross for at et produksjonsområde er definert som rødt eller gult.

Beregning av tilbud om økt kapasitet

Dødfisk

Vi legger merke til at departementet nå foreslår at tilvekst på dødfisk ikke lenger vil inngå i beregningsgrunnlaget. Spørsmålet ble drøftet i høringsbrevet forut for tildelingsrunden 2022. jf. høringsnotat s. 13 flg. (Høring - forslag til forskrift om kapasitetsjusteringer i norsk lakse- og ørretoppdrett i 2021/2022 - regjeringen.no), hvor problemstillingen også er illustrert slik:

Effekten av forslaget vil variere betydelig mellom selskap og det vil ikke være mulig å redegjøre for alle effekter. Vi skal likevel gi tre eksempler som viser at endringene kan gi merkbare effekter ved at grunnlaget for kapasitetsøkning reduseres. I alle eksemplene er det lagt til grunn at oppdretter har 4 lokaliteter og 4 tillatelser a 780 tonn. I eksemplet har vi også, for å forenkle, lagt til grunn at tilvekst tilsvarende kapasitetsutnyttelse (som baseres på gjennomsnittlig slaktet kvantum per tillatelse).

Eksempel 1

Lokalitet A kvalifiserer for unntak. Tilveksten på lokaliteten har vært 1450 tonn i kvalifikasjonsperioden, hvorav 130 tonn er dødfisk. Helt tilsvarende tilvekst og dødelighet på alle lokaliteter. Biomasseutnyttelsen (som ikke tar hensyn til dødelighet) = 1320 tonn (omregning 1,692)

Etter gjeldende regelverk: Unntak på $1450/1,692 = 857$ tonn

Etter forslaget: $1320/1,692 =$ Unntak på 780 tonn.

Eksempel 2

Lokalitet A kvalifiserer for unntak. Tilveksten på lokaliteten har vært 1450 tonn i kvalifikasjonsperioden, hvorav 400 tonn er dødfisk. Tilveksten er lik på andre lokaliteter, mens

dødeligheten er lavere på 130 tonn. Biomasseutnyttelsen (som ikke tar hensyn til dødelighet) = 1253 tonn (omregning 1,606)

Etter gjeldende regelverk: Unntak på $1450/1,606 = 903$ tonn (her får den lavere biomasseutnyttelsen ellers positiv virkning)

Etter forslaget: $1050/1,606 =$ Unntak på 654 tonn.

Eksempel 3

Lokalitet A kvalifiserer for unntak. Tilveksten på lokaliteten har vært 1450 tonn i kvalifikasjonsperioden, hvorav 130 tonn er dødfisk. Tilveksten er lik på andre lokaliteter, mens dødeligheten har vært høyere på 400 tonn i snitt. Biomasseutnyttelsen (som ikke tar hensyn til dødelighet) = 1118 tonn (omregning 1,433)

Etter gjeldende regelverk: Unntak på $1450/1,433 = 1012$ tonn (her får den lavere biomasseutnyttelsen ellers positiv virkning)

Etter forslaget: $1320/1,606 =$ Unntak på 921 tonn

Departementet har begrunnet endringen med

"At tilvekst for fisk som dør før slakt skal være en del av beregningsgrunnlaget for unntak er det flere som har reagert på, og departementet mener at det er hensiktsmessig at vi spesifikt unntar denne tilveksten. Dette gir et viktig signal om at det skal lønne seg å drifte med lav dødelighet. Gitt begrensningene i IMM etter ny § 12 b punkt 4, bør dødeligheten på lokaliteter som kvalifiserer seg for unntak være relativt lav, slik at denne begrensningen likevel ikke vil ha stor effekt."

Formålet er altså at det skal lønne seg å drifte med lav dødelighet. Det er av flere årsaker isolert sett et godt formål, men vi bemerker likevel at lav dødelighet ikke er en indikator i trafikklyssystemet. Tvert imot fremgår det av Meld. St. 16 (2014-2015) kap. 6.2.1 at "Kartleggingen viste imidlertid at det er store variasjoner mellom ulike regioner, lokaliteter innen en region og fiskegrupper. Det vil etter regjeringens oppfatning ikke være naturlig at svinn legges inn i en vurdering av kapasitetsjustering på tillatelsesnivå." Stortinget sluttet seg til dette.

Departementets høringsforslag går altså bort fra det klare standpunktet i meldingen om at svinn ikke skal få betydning for tillatelsesbiomassen. Høringsforslaget vil altså likevel få effekt på tillatelsesbiomassen gjennom at mindre biomasse vil inngå i beregningsgrunnlaget og uten at forholdet har noen direkte sammenheng med lakselus. Vi vil her understreke at unntak fra nedtrekk ikke er en "belønning", men en faktisk erkjennelse av at driften på kvalifiserte lokaliteter påvirker miljøet i så liten grad at det ikke er "nødvendig" etter akvakulturloven § 9 å trekke ned den tilhørende tillatelseskapasiteten. Om fisk dør før den kommer til slakt, er det naturligvis uheldig, men denne fisken har også vært en del av en biomasse under en tillatelse og bør derfor telle med. Vi stiller derfor spørsmål ved om den foreslåtte endringen har hjemmel i akvakulturloven og vi mener begrunnelsen departementet har gitt strider med trafikklyssystemet, slik det er vedtatt av Stortinget.

Våre interne beregninger viser også at forslaget vil kunne få vesentlige konsekvenser for den enkelte oppdretter, uten at departementet har redegjort nærmere for disse i høringsbrevet. Etter vårt syn er det brudd på utredningsinstruksen når konsekvensene av forslaget ikke er utredet og beskrevet.

Departementet har videre ikke drøftet andre årsaker til dødelighet og som ligger utenfor eller i stor grad utenfor oppdretters kontroll, slik som algeoppblomstring, ILA, PD osv. Vi vil påpeke at selv om det i slike tilfeller er viktig at selskapene både kollektivt og individuelt arbeider for å redusere konsekvensene av utbrudd, vil departementets forslag her kunne gi incentiver til å la fisk stå så lenge som mulig for å redusere MTB-tap i et ev. nedtrekk. Forslaget kan derfor komme til å virke mot sin hensikt.

Så vil vi likevel tilføye at forslaget av andre grunner enn de departementet har oppgitt delvis kan gi mening. I praksis innebærer forskriftsforslaget i første rekke at oppdretterne kan gå glipp av en "bonus" ved beregningen av grunnlaget for tilbudet om kapasitetsøkning og unntak fra nedtrekk. Dette fordi inkluderingen av dødfisk, under normale omstendigheter, i første rekke har gitt oppdretterne en litt høyere tilvekst, (uavhengig av om dødeligheten er lav eller høy), sammenlignet med ordinær beregning av kapasitetsutnyttelse. Etter vårt syn er imidlertid gjeldende praksis fornuftig, ettersom en generell kapasitetsutnyttelse avspeiler oppdretters virksomhet over tid på flere lokaliteter, hvor oppdrettere med en viss fleksibilitet tar høyde for og tilpasser seg dødelighet på enkeltlokaliteter for å sikre en høy biomasseutnyttelse. Det gjør for eksempel at normtallet på 1,692 antakelig ikke er egnet dersom dødelighet ikke skal inkluderes i beregningene, noe departementet i høringsbrevet fra 2021 ser ut til å akseptere.

Henvisningen til ny § 12 b punkt 4 må for øvrig være feil, antakelig siktes det i stedet til § 12 første ledd nr. 4.

Beregning av tilbud om økt vekst

Vi foreslår en forenkling av teksten av §12 b, som vi tror vil være klargjørende for hvordan denne skal beregnes. Samtidig ser vi at som en følge av interregionalt biomassetak, hvor tillatelser flyttes mellom ulike produksjonsområder, kan gi en beregnet kompensasjonsvekst som er relativt lavere eller høyere enn andre sammenlignbare lokaliteter. I disse tilfellene foreslår vi at forvaltningen gjør en skjønnsmessig vurdering hvor stor kompensasjonsveksten bør være.

Nye lokaliteter og fisk som flyttes i løpet av produksjonssyklusen

Vilkåret om at et utsett må ha blitt avsluttet ved å slakte fisken rammer nye lokaliteter og kan medføre at biomassen på lokaliteten ikke vil inngå i grunnlaget for unntak/unntaksvekst i § 12b. Dette kan medføre at enkelte oppdrettere (inkludert nye aktører) ikke vil ta i bruk lokaliteter/sette i gang produksjon før de er trygge på at de kan få slaktet ut det første utsettet innenfor samme kvalifikasjonsperiode. Igjen vil vi påpeke at formålet med unntaksbestemmelsen er å sikre at de som i vesentlig mindre grad enn andre påvirker miljøet ikke skal trekkes ned, og at en lokalitet som på vurderingstidspunktet tilfredsstiller dette bør få unntak.

Departementet synes å ville åpne for at fisk som flyttes mellom lokaliteter som oppfyller vilkårene i § 12 kan inngå i beregningsgrunnlaget. I motsetning til i gjeldende forskrift, gjelder dette også fisk over 250 gram som er flyttet. Legg imidlertid merke til at § 12 første ledd nr. 5 er uklar i utformingen og reiser flere spørsmål om hvordan kvalifikasjonsvilkårene skal forstås for fisk som flyttes mellom lokaliteter, inkludert om eks. fisk som flyttes fra "barnehager" til

påvekstlokaliteter kan inkluderes i beregningsgrunnlaget (jf. at det på barnehagelokaliteter ikke sendes fisk til slakt) og om øvrige vilkår gjelder for den enkelte fiskegruppe som flyttes eller den enkelte lokalitet. Eks: Dersom fiskegruppe A behandles medikamentelt på lokalitet Z, kan da fiskegruppen behandles medikamentelt på lokalitet Y? Og om vilkårene gjelder for den enkelte fiskegruppe, kan da en annen fiskegruppe på Y behandles til tross for at A har fått maksimalt med behandlinger. Forskriftsteksten; § 12 første ledd nr. 5, er etter vårt syn ikke klar på dette punktet. Vi ber derfor departementet om å tydeliggjør forskriftsbestemmelsene på dette punktet, og det er lagt inn et forslag til endring i vår forslag til forskriftsendringer nedenfor.

Vederlag

Sjømat Norge har ikke noen kommentarer til det som står i høringsnotatet om vederlag for vekst.

Vi ønsker å påpeke at vi legger til grunn at de selskapene som tidligere har måtte redusere sin kapasitet som følge av at det produksjonsområdet tillatelsene er knyttet til har gått i rødt, vederlagsfritt kan øke produksjonen som følge av unntaksregelen opp til opprinnelig kapasitet.

Søknadsfrist

Vi foreslår at søknadsfristen flyttes fra 1. august til 15. august, som følge av den ferieavvikling som er i denne perioden. Den foreslått fristen er spesielt krevende for mindre selskaper.

Forslag til revidert bestemmelse(r)

Henvisningen i produksjonsområdeforskriften § 9 siste ledd blir nå noe misvisende. I stedet bør bestemmelsen henvise til § 12 b. Deretter bør ordlyden i § 9 siste ledd gjenspeiles i § 12 b, jf. forslag nedenfor.

§ 12 første ledd nr. 5 bør lyde:

~~Det har blitt avsluttet et utsett ved å slakte fisken.~~ Dersom fisken er flyttet til en annen lokalitet, må vilkårene ha vært oppfylt på de lokaliteter **fiskegruppen har stått på i** kvalifikasjonsperioden.

§ 12 b Beregning av tilbud om økt kapasitet

Vi mener bestemmelsen kan forenkles noe og har inntatt et forslag nedenfor:

~~Tilbudet om kapasitetsjustering av maksimalt tillatt biomasse (MTB) beregnes på grunnlag av samme kvalifikasjonsperiode som nevnt i § 12.~~

Tilbudet om økt kapasitet kan omfatte de tillatelsene som er knyttet til lokaliteten som oppfyller vilkårene i § 12. Tilbudets størrelse avgrenses i utgangspunktet til andelen av den samlede tilknyttede tillatelseskapasiteten som faktisk er benyttet på lokaliteten **i kvalifikasjonsperioden og beregnes slik:**

Den gjennomsnittlige årlige tilveksten på lokaliteten i kvalifikasjonsperioden divideres med snittet for selskapets dokumenterte kapasitetsutnyttelse i det produksjonsområdet lokaliteten tilhører. Resultatet (grunnlaget for tilbudet) multipliseres med inntil 6 pst. Dersom bruk av interregionalt biomassetak medfører en uforholdsmessig unntaksvekst, skal forvaltningen gjøre

en skjønnsmessig vurdering som sikrer at lokaliteten får en vekst som er sammenlignbar med tilsvarende lokaliteter.

Tilbudet beregnes på grunnlag av samlet vektøkning på fisk i sjø på lokaliteten (tilvekst)

Dødfisk og annet tap av fisk i beregningsperioden medregnes ikke i beregningen av tilvekst. For søknader sendt til Mattilsynet i 2023, medregnes ikke matfisk som er flyttet til eller fra lokaliteten som oppfyller vilkårene, med unntak for fisk til slakt.

Tilbudets størrelse beregnes slik: Den gjennomsnittlige årlige tilveksten på lokaliteten i kvalifikasjonsperioden divideres med snittet for selskapets dokumenterte kapasitetsutnyttelse i det produksjonsområdet lokaliteten tilhører. Resultatet multipliseres med inntil 6 prosent.

Der selskapet ikke i tilstrekkelig grad har dokumentert snittet for kapasitetsutnyttelse, kan en faktor for kapasitetsutnyttelse fastsatt av departementet legges til grunn for beregningen av tilbudets størrelse.

Hver tillatelse kan maksimalt økes med seks prosent i hver tildelingsrunde.

Vennlig hilsen
Sjømat Norge

Jon Arne Grøttum
Direktør havbruk